

Kristendommen skal være Surdejgskraften i det danske Folk, som tillige kræver, at der skal være kirkelig Frihed helt og fuldt. Det kan det ærede Medlem være fuldt forvisset om.

Med disse Ord skal jeg anbefale samtlige Forslag til Drøftelse i det Udvalg, som maatte blive nedsat.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Moltesen har Ordet for en kort Bemærkning.

Moltesen: Da jeg skal rejse Kl. 2½ til Stockholm, vil jeg vel ikke i Dag i alt Fald kunne faa Lejlighed til at svare paa noget af dette. Men baade det ærede Medlem Hr. Borgbjergs og det ærede Medlem Hr. Povlsens Beklagelse paa mine Vegne over, at jeg har maattet gøre Hoveritjeneste, maa jeg bestemt afvise. Jeg var jo ikke paa nogen Maade tvunget til at overtage dette Ordførerskab. Jeg overtog det, og jeg overtog det med Glæde, og det er et af de Ordførerskaber her i Rigsdagen, jeg har været allergladest ved. Det drejer sig nemlig her om, at de sønderjydske Landsdele kan blive forenet med den danske Folkekirke, og det har for mig været en Oplevelse.

Kammersgaard: Som bekendt har Socialdemokratiet ikke været repræsenteret i det nedsatte Udvalg for kirkelige Anliggender. Man kan beklage, og jeg ved, at det fra flere Sider er blevet beklaget, at Socialdemokratiet ikke har haft nogen Repræsentant, men der er nu ikke noget at gøre ved dette; hele den Maade, hvorpaa Udvalget har været sammensat, umuliggjorde jo omtrent paa Forhaand, at det kunde ske. Men nu venter vi til Gengæld at faa den fornødne Tid til at gennemdrøfte Forslagene i Udvalget. Idet jeg i øvrigt kan henholde mig til de Udtalelser, som min Partifælle det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremkom med i Gaar, skal jeg dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa visse Enkeltheder i Forslagene, som under Gennemgangen har tiltrukket sig min Opmærksomhed.

Det er ikke uden Interesse, synes jeg, at lægge Mærke til, hvorledes Lovgivningen om Menighedsraad har formet sig fra den

Gang, den første Lov om Menighedsraad udkom, og til Dato. Betegnende for hele dette Lovgivningsarbejde er de Ord, hvormed de forskellige Love er indledet. Loven af 15. Maj 1903 indlededes med Ordene: „Der oprettes et Menighedsraad for hvert Kirkesogn i Landet“; den nugældende Lovs Indledning lyder saaledes: „Der skal som Regel være et Menighedsraad for hvert Kirkesogn“, og det nu foreliggende Forslag indledes med Ordene: „Der skal være et Menighedsraad for hvert Sogn“. Jeg synes, man mærker gennem Indledningen til Loven af 1903, hvorledes man stiltfærdigt, om jeg saa maa sige, opfordrer til at danne Menighedsraad i hvert Sogn for derefter i Loven af 1912 at fastslaa, at der „som Regel“ skal være et Menighedsraad, og nu endelig i det foreliggende Forslag at paabyde, at der *skal* være et Menighedsraad. Samtidig sporer man i Loven af 1903 en vis Ængstelse for, at Menighedsraadene muligvis skal vise sig at være lidt for, skal vi sige, sprælske, idet der i Loven ikke alene bestemmes, at Præsten skal være født Formand, men ogsaa med Hensyn til de Tilfælde, hvor Menighedsraadet skal tage Beslutning, jævnlig tilføjes: Hvis Præsten deri er enig. Disse Bestemmelser i Loven af 1903 er imidlertid gaaet ud i den nugældende Lov, og de er heller ikke optaget i det foreliggende Forslag. Jeg synes den højtærede Kirkeminister kan have Grund til at være stolt af, at Barnet af 1903 har vokset sig stort og kraftigt; nægtes kan det imidlertid ikke, at Barnet, som jo nu skulde være en moden Mand, i Aarenes Løb synes at have vist Anlæg for visse Unoder, og disse Unoder har den højtærede Kirkeminister ikke alene forholdt sig passiv overfor, men endogsaa, forekommer det mig, kelet for. Jeg tænker her paa de Beføjelser, som det foreliggende Lovforslag giver Menighedsraadene til at befatte sig med Ting, som ligger udenfor det enkelte Sogns Grænser, f. Eks. Valg af Biskopper, Provstiudvalg o. s. v. Her er der, forekommer det mig, ikke Tvivl om, at Menighedsraadene har faaet for langt Tøj, og det kedelige ved Sagen er, at det synes, som om den højtærede Kirkeminister med Glæde har givet dem dette lange Tøj. Der er for mig ingen Tvivl om, hvad Følgerne vil blive, hvis Lovforslagene vedtages uændret; Omridsene